

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sanctorvm Qvinqvaginta Ivris-Peritorvm Elogia

Roberti, Johannes

Leodii, 1632

C. Sollivs Sidonivs Apollinaris, Gallvs, Aqvitanvs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45032

C. SOLLIUS SIDONIUS
 APOLLINARIS, GALLVS,
 A Q V I T A N V S.

A S S E R T I O I V R I S P E R.

Iurisperitis illum accenset Epi-
 taphium illis verbis:

Rector militiæ, FORIQUE IVDEX.

DIVINVM DE EIVS SANCTI-
 TATE TESTIMONIUM.

DE hoc Sancto Aruernorum Episco-
 po, alteri item Sancto Episcopo
 credamus, atque eius non modo Autho-
 ritate, & Fide: sed & verbis ad maio-
 rem fidem, atque etiam gratam varieta-
 tem, vtamur. Is est Gregorius Turo-
 nensis, qui in historiâ Francor. (:lib. 2.)
 ita de nostro Beato Iurisperito scriptum
 reliquit.

*Defuncto apud Aruernos Namatio, Episco-
 po, successit Eparchius vir sanctissimus. Quo
 migrante, SIDONIUS ex Praefecto substituitur,*

vir

vir secundum seculi dignitatem nobilissimus,
 & de primis Galliarum Senatoribus: ita ut
 sibi filiam Auiti Imperatoris in matrimonio
 sociaret. Cum autem esset magnificæ sancti-
 tatis, plerumque nesciente coniuge vasa ar-
 gentea auferebat à domo, & pauperibus ero-
 gabat. Cumq; ad officium Dominicum fuisset
 mancipatus, & sanctam ageret in seculo vi-
 tam, surrexere contra eum duo Presbyteri,
 & ablatâ ei omni potestate à rebus Ecclesie,
 arctum ei victum, & tenuem relinquentes,
 ad summam eum contumeliam redege're. Sed
 non longi temporis spatio inultam eius iniu-
 riam diuina voluit sustinere clementia. Nam
 vnus ex his, nequissimis, & indignis DEI
 Presbyteris, cum ante noctem minatus fuis-
 set, eum de Ecclesiâ velle extrahere, signum
 ad matutinas audiens fuisse commotum, fer-
 uens felle contra Sanctum DEI surrexit, hoc
 iniquo corde explere cogitans, quod die præ-
 cedente tractauerat. Ingressus autem in se-
 cessum suum, dum ventrem purgare nititur,
 spiritum exhalauit. Vnde indubitatum est,
 non minoris criminis huius reum esse, quam
 Arium illum, cui similiter in secessu fuere in-
 ternæ

terna

terna deposita per partes inferiores egesta ;
 quia nec istud sine hæresi potest accipi , vt in
 Ecclesiâ non obediamus Sacerdoti DEI , cui
 ad pascendum oues commissa sunt , & ille se
 ingerat potestati , cui neque à DEO , neque
 ab hominibus aliquid est commissum. Dehinc
 beatus Sacerdos, vno manente adhuc nihilo-
 minus inimico, suæ restituitur potestati.

Factum est autem posthac , vt accedente
 febre , agrotare cepisset : qui rogat suos , vt
 eum in Ecclesiam ferrent. Cumq; illuc inla-
 tus fuisset, conueniebat ad eum multitudo vi-
 rorum, ac mulierum, simulq; etiam & infan-
 tium plangentium, atque dicentium, Cur nos
 deseris, Pastor bone, vel cui nos, quasi orpha-
 nos derelinquis ? Nunquid erit postmodum,
 qui nos sapientia sale sic condiat, aut ad Do-
 minici nominis timorem, talis prudentia ra-
 tione redarguat ? Hæc, & similia, populis
 cum magno fletu dicentibus, tandem Sacer-
 dos, Spiritu in se Sancto influente, respondit:
 Nolite timere, ô populi, ecce frater meus
 Aprunculus viuit, & ipse erit Sacerdos ve-
 ster. Qui non intelligentes, putabant eum lo-
 qui aliquid in ecstasi. Quo migrante, Presby-
 ter

ter ille nequam, alter ex duobus, qui reman-
serat, protinus omnem facultatem Ecclesie,
tamquam si iam Episcopus esset, inhians cu-
piditate preoccupabat, dicens: Tandem re-
spexit me DEVS, cognoscens me iustiorum
esse SIDONIO, largitusq; est mihi hanc po-
testatem.

Cumq; per totam urbem superbus ferre-
tur, adueniente die Dominico, qui immine-
bat post transitum Sancti viri, preparato
epulo, iussit cunctos ciues in domo Ecclesie in-
uitari: despectisq; senioribus, primus recu-
buit in thoro. Cui oblato pincerna poculo, ait:
Domine mi, vidi somnium, quod si permittis,
edicam. Videbam hac nocte Dominicâ, &
ecce erat domus magna, & in domo erat
thronus positus, in quo quasi Iudex residebat,
cunctis potestate præstantior: cui assistebant
multi Sacerdotum in albis vestibus: sed &
promiscua populorum turba, valdè innumera-
biles. Verùm cum hac trepidus contempla-
rer, conspicio eminus inter eos Beatum asta-
re SIDONIUM, & cum Presbytero illo tibi
carissimo, qui ante hos paucos annos de hoc
mundo migravit, attentè litigantem: quo
deuicto,

deuictō, iubet Rex, vt in imis carceris angustijs retrudatur. Ablatoq; isto, contra te iterum suggerit, dicens: Te in eo scelere. propter quod ille prior damnatus fuerat, fuisse participem. Verūm vbi Iudex, quem ad te transmitteret, sollicitē cepit inquirere, ego me inter reliquos occulere cepi, & à tergo statui, tractans apud memetipsum, ne fortē qui notus sum homini mittar.

Dum hac mecum tacitus voluerem amotis omnibus, remansi solus in publico: vocatusq; à Iudice, propius accedo. Cuius virtutem, atque splendorem contuens, cepi hebes effectus, titubare præ metu. Et ille: Ne timeas, puer, inquit, sed vade, dic Presbytero illi, Veni ad respondendam causam, quia SIDONIUS te accersiri deprecatus est. Tu verò ne moram facias, ad eundem, quia suborandi (:malim legere, Turandi:) testificatione mihi præcepit Rex ille, tibi hac loqui, dicens: Si tacueris, morte pessimā morieris. Hac eo loquente, exterritus Presbyter, elapso de manu calice, reddidit spiritū, ac de recubitu ablatus, mortuus sepulturæ mandatus est, possessurus infernum cum satellite suo.

Hacte-

Haftenus ex Gregorio Turonensi illustre de sanctitate nostri SIDONII testimonium. Cui, quo maior fides sit, astipulatur Chronicon Comitum Andegauenfium illis verbis:

SIDONIUS Aruernensis Episcopus sub Theodorico Iuniore claret. Hunc duo Presbyteri arcebant. Sed vnus eum eiecturus, emisit interna per posteriora: alter, eo mortuo, dum in locum Episcopi, ad Ecclesiam sedet, pincernâ narrante visionem, id est, quod eum SIDONIUS vocabat ad iudicium ante Iudicem, mortuus est.

Sed ne quis queratur, de tanto viro solum illud testimonium, quantumuis Diuinum, afferri: visum est eius Epitaphium hic integrum describere, vt Claromonte in Aruerniâ legitur: vbi Episcopus fuit: ex quo totius Vitæ velut Epitomen liceat colligere. In Editione Operum SIDONII Io. de VVouweren Parisiensi, anni 1598. ita ad verbum habet, non sine mendis, vt videtur, in postremis Versiculis.

C. SOL-